

Weźcie przyłbicę

Zbawienie

Weźcie też przyłbicę zbawienia (...) – Efez. 6:17.

Piątym elementem chrześcijańskiej zbroi, wymienionym przez Apostoła Pawła w Liście do Efezjan 6:11-18 jest przyłbica zbawienia. Słowo przyłbica zostało przetłumaczone ze słowa „*perikephalaia*” (Strong #4030), oznaczającego ochronę głowy, na przykład hełm. Hełm stanowi podstawowe wyposażenie każdego żołnierza. Pierwsze hełmy, wykonane z grubej skóry lub brązu, były wykorzystywane przez starożytnych żołnierzy greckich do ochrony głowy przed strzałami i mieczami wrogów. Za czasów św. Pawła, hełm rzymskiego żołnierza, nazywany „*galea*”, wykonany był z żelaza i chronił nie tylko głowę, ale również policzki i szyję. Przyczyna dla noszenia hełmu wydaje się oczywista. Najłatwiej pokonać przeciwnika raniąc go w głowę. Umysł kieruje umiejętnościami bojowymi żołnierza. Wystarczy zranić jego głowę, umysł, a utraci on możliwość dalszej walki. Przeciwnik wykorzystuje tę zasadę w walce z chrześcijańskim żołnierzem – niszcząc duchowy umysł, nowe stworzenie – gdy chce odnieść zwycięstwo nad naśladowcą Chrystusa. Szatan podejmuje atak na duchowy umysł na wszelkie możliwe sposoby. Podobnie jak zaślepił umysły niewierzących, tak poszukuje sposobu na zaślepienie umysłów wierzących, aby ostatecznie zwieść ich i zniszczyć (2 Kor. 4:4). Niezbędna jest zatem ochrona umysłu nowego stworzenia przed uderzeniami Przeciwnika. Z tej przyczyny, Bóg posługuje się przyłbicą zbawienia, aby skutecznie prowadzić i chronić naśladowców Chrystusa.

Czym jest przyłbica zbawienia?

Apostoł Paweł wytłumaczył czym jest przyłbica zbawienia:

„My zaś, którzy należymy do dnia, bądźmy trzeźwi, przywdziawszy pancerz wiary i miłości oraz przyłbicę nadziei zbawienia” (1 Tes. 5:8).

Przyłbica jest nadzieją zbawienia opisaną w Piśmie Świętym i ujawnioną poprzez działanie ducha świętego. Pastor Russell nazwał przyłbicę „intelektualnym uznaniem Boskiego Planu i obietnic” (Reprints, str. 2195). Wyjaśnił również niezwykle korzyści wynikające z przywdziania przyłbicy zbawienia: „Dzięki Bogu za wspaniałą zbroję Jego Słowa, z którego pobieramy przyłbicę zbawienia, wiedzę która chroni nas przed złudzeniami i

ignorancją oraz wpływem działania Przeciwnika” (Reprints, str. 2310).

Przyłbica zbawienia oznacza zrozumienie Boskiego Planu Zbawienia, duchową nadzieję przewidzianą dla uczniów Chrystusa oraz wszystkie wskazówki i obietnice potrzebne naśladowcom Pana do uzyskania duchowej nagrody.

„Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany” (2 Tym. 3:16,17).

Przywdzianie przyłbicy

Wierzący sięgają po przyłbicę zbawienia wtedy, kiedy pragną uczyć się o Ojcu Niebieskim i po raz pierwszy przystępują do Niego. Św. Paweł napisał, że jeżeli podejść z właściwą postawą serca i umysłu:

„Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, da wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, i oświeci oczy serca waszego, abyście widzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego” (Efez. 1:17,18).

Przed przywdzianiem przyłbicy zbawienia, uczniowie muszą chcieć porzucić własne rozumowanie i poglądy oraz przyjąć mądrość Bożą objawioną w Piśmie Świętym. Jest to przeszkoda, której wielu nie udaje się pokonać. Podsyte błędami nauki głoszone w wielu kościołach, fałszywe wyobrażenie na temat Boga i ludzkie idee – wszystko to przeszkadza wielu osobom przyjąć mądrość wypływającą z Pisma Świętego i zrozumieć Boski Plan Zbawienia. Wielu brakuje niezbędnej skromności i uniżenia, żeby odsunąć na bok własne przekonania i przyjąć to, czym Bóg łaskawie obdarza (1 Kor. 2:12). Wielu może obawiać się pogorszenia relacji z innymi ludźmi, utraty pracy, czy pozycji społecznej (Mat. 10:34-39).

Aby przywdziać przyłbicę zbawienia, wierzący muszą całkowicie poświęcić się pełnieniu woli Bożej, zostać pogrzebani przez chrzest w śmierć Jezusa i rozpocząć wędrówkę Jego śladami w nowości życia (Rzym. 6:3-5). Jeżeli Bóg przyjmie takie poświęcenie, zostają oni

spłodzeni z ducha świętego i stają nowymi stworzeniami w Chrystusie – synami Bożymi na próbie (2 Kor. 5:17). Duch święty otwiera umysł nowego stworzenia, dając mu zrozumienie duchowej prawdy na temat Planu Bożego, jak wyjaśnił apostoł Paweł:

„(...) jak napisano: czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują. Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże. (...) A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył” (1 Kor. 2:9,10,12).

W odróżnieniu od ludzkiej przyłbicy, wytrzymałość przyłbicy zbawienia zależy od poziomu wiedzy żołnierza. Poznanie daje dobre obeznanie z planami i obietnicami Bożymi. Daje to żołnierzowi bardzo dobre zabezpieczenie przed atakiem nieprzyjaciela. Kiedy w żołnierza ciskane będą złudzenia i ułudy, jego przyłbica będzie wystarczająco wytrzymała, aby ochronić umysł nowego stworzenia. Zrozumienie obietnic Bożych, zasad sprawiedliwości oraz poznanie Boskiego Planu i Jego natury będą tak silne, że stworzą skuteczne zabezpieczenie. Niewielki poziom wiedzy powoduje, że przyłbica jest mało wytrzymała i nie daje pełnej ochrony w chwili natarcia. Wiara żołnierza jest chwiejna, a zrozumienie i postanowienia nietrwałe. Konieczne jest zatem, aby żołnierz chrześcijański bezustannie przyjmował naukę Pisma Świętego, aby wzmocnić swoją przyłbicę i oprzeć się atakom diabła (2 Tym. 2:15). Jak napisał psalmista: „O, jakże miłuję zakon twój, przez cały dzień rozmyślam o nim! Przykazanie twe czyni mnie mędrszym od nieprzyjaciół moich, ponieważ mam je na zawsze (Ps. 119:97,98).

Duchowe zaproszenie

Przyłbica ujawnia sposób, w jaki Adam i Ewa złamali przykazanie Boże zakazujące im spożywać owoców z drzewa w pośrodku ogrodu, w rezultacie czego otrzymali karę śmierci (1 Moj. 3:6, 11-19). Cała ludzka rodzina, jako ich potomkowie, odziedziczyła karę śmierci (1 Kor. 15:21; Rzym. 5:12). Bóg przewidział jednak takie konsekwencje i obiecał, że kobieta wyda na świat potomstwo, które zdepcze głowę węża i wyzwoli ludzkość od potępienia (1 Moj. 3:15). Później, Bóg obiecał Abrahamowi, że potomstwo to wypełni obietnicę i będzie błogosławić wszystkie rodzaje ziemi (1 Moj. 22:16-18). Następnie, wierzący dowiadują się w jaki sposób Pan Jezus stał się tym potomkiem unizając się, rezygnując z duchowej natury, stając się człowiekiem i wreszcie poświęcając doskonałe ludzkie życie jako okup za Adama i ostatecznie za wszystkie jego dzieci (Jana 1:14; 1

Tym. 2:5,6). Poprzez posłuszeństwo aż do śmierci, Jezus stał się obiecany potomkiem, duchowym arcykapłanem według porządku Melchizedeka (Hebr. 5:5-10).

Wreszcie, uczniowie Jezusa poznają, że Jego naśladowcy w życiu i poświęceniu staną się duchowymi synami Bożymi i dziedzicami według obietnicy (Gal. 3:26-29). Zostają zaproszeni do podążania za Jezusem, do uczestnictwa w rodzie wybranym, królewskim kapłaństwie, narodzie świętym i ludem sprzymierzonym z Panem w błogosławieniu wszystkim rodzajom na ziemi (1 Piotra 2:9,10). Chrystus i Jego uczniowie, Kościół, będą duchowymi władcami w ziemskim Królestwie Chrystusowym (Mat. 19:28; 1 Kor. 6:2-3). Wtedy to Chrystus wraz z Kościołem przywrócą wszystkich umarłych do życia, ulecą ich z cierpienia, nauczą sprawiedliwości i dadzą szansę na wieczne życie poprzez posłuszeństwo wobec prawa Królestwa (Jana 5:28,29; Jer. 31:29,30).

Warunki dla uczniów

Dla tych, którzy są zainteresowani duchowymi możliwościami, przyłbica zbawienia określa pewne warunki. Po pierwsze, wierzący muszą poświęcić się Bogu, oddając w ofierze swoje ziemskie życie, umarłszy z Jezusem (Mat. 16:24; Rzym. 6:3-5; 12:1,2). Ich ofiara przyjmowana jest przez Boga z uwagi na wiarę w krew Chrystusa (Rzym. 3:25,26; 5:1,2,9). Ofiara ta oznacza, że wierzący rezygnują z własnej woli i ambicji na rzecz wykonywania woli Bożej w swoim życiu, podążania za Jezusem jako swoim dowódcą i pasterzem (Obj. 14:4, Jana 10:4,14). Poświęcenie to oznacza również, że wierzący rezygnują z ziemskiego zmartwychwstania w Królestwie Chrystusowym.

Jeżeli Bóg przyjmie to poświęcenie, wówczas spładza ich przez swojego ducha świętego jako nowe stworzenia (2 Kor. 5:17, Efez. 1:13,14). Poświęcony jest wówczas duchowym dzieckiem na próbie. Jest obywatelem niebieskim. Odtąd przekształca się pod wpływem nowego stworzenia na podobieństwo Jezusa (Rzym. 12:2; 8:29; 1 Piotra 2: 21). Przemiana ta oznacza rozwijanie w sercu i umyśle natury Jezusowej, opisanej w Piśmie Świętym jako owoce Bożego ducha świętego: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość (Gal. 5:22,23; 2 Piotra 1:5-11). Aby przygotować grunt pod rozwój na podobieństwo Chrystusa, uczeń musi najpierw odrzucić cielesność – ziemskie myśli, pragnienia i działania – określoną w Piśmie Świętym mianem starego człowieka (Kol. 3:5-10, 12-14).

Pismo Święte tłumaczy, że ziemskie poświęcenie i przemiana są niełatwe. Upadłe ciało, świat i Przeciwnik będą to dodatkowo utrudniać. Doprowadzi to do prześladowań i prób, jako że wszyscy nieprzyjaciela będą dążyć do zatrzymania wierzącego w dążeniu do

ukszałtowania swojego charakteru na podobieństwo Chrystusa. Wszyscy prowadzący pobożne życie w Jezusie Chrystusie będą cierpieć prześladowania. Wszyscy, którzy mają z Nim panować, muszą z Nim cierpieć i z Nim umrzeć (2 Tym. 2:11,12; 3:12). W toku prób wierzący mogą udowodnić swoje posłuszeństwo wobec Boga i w rezultacie wykazać, czy są godni otrzymać wspaniałą duchową nagrodę – chwałę, cześć i nieśmiertelność, wieczne życie (1 Piotr 1:7, 4:12-14).

Chrześcijanie muszą pozostać wierni aż do śmierci, aby otrzymać obiecaną koronę żywota (Obj. 2:10). Słowo Boże kreśli dla naśladowców Jezusa mapę postępowania. Uczy ich o naturze Chrystusa, którą powinni w sobie rozwijać. Odkrywa wielką miłość Jezusa do Boga, Jego prawa i planu zbawienia – miłość, którą Chrześcijanie muszą ogarnąć, żeby odnieść sukces (Ps. 40:7,8). Przyłbica zapewnia wierzącym również radę i narzędzia niezbędne do walki przeciwko nieprzyjaciółom i umożliwiające odniesienie nad nimi zwycięstwa. Wreszcie, uczy zasad sprawiedliwości, które uczeń musi poznać i przyjąć, aby stać się podobnym do Chrystusa. Jak napisał św. Paweł:

„Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie” (Filip. 2:5).

Przyłbica wyjawia obietnice Boże

Przyłbica daje do zrozumienia, że Chrześcijanie nie odniosą zwycięstwa jeżeli podejmą walkę z nieprzyjaciółmi za pomocą swej własnej mądrości i siły. Uczniowie potrzebują w tym celu wskazówek i pieczy Bożej oraz Chrystusa; zaś Słowo Boże zawiera w tym względzie wiele obietnic cudownej pomocy. Bóg nigdy nie zostawi, ani nie opuści naśladowców Chrystusa (Hebr. 13:5,6). Żaden wróg nie będzie w stanie wyrwać ucznia z rąk Ojca Niebieskiego, bo większy jest On [Bóg] który jest w nich od tego [Szatana], który jest świecie (Jana 10:28,29; 1 Jana 4:4). Bóg sprawi, że wszystko ułoży się dobrze dla Chrześcijan, którzy według postanowienia Jego są powołani (Rzym. 8:28). Bóg da zwycięstwo wierzącym poprzez Pana Jezusa Chrystusa (1 Kor. 15:57).

Obietnice te zapewniają uczniów o tym, że bez względu na okoliczności oraz obawy i wątpliwości, które Przeciwnik chce zasiać w ich umysłach, Bóg ich nie porzuci (Ps. 46:1-7; 91:1-12). Obietnice te dają wierzącym solidny fundament, na którym mogą się utrzymać podczas ataków Szatana. Obietnice te są szczególnie pomocne w przypadku gdy Szatan atakuje uczniów wątpliwościami lub zniechęceniem. Obietnice przypominają, że trwanie przy Bogu nie opiera się na uczuciach. Sam Ojciec kocha nas i dał nam Swojego Syna, aby nas ocalił (Jana 3:16; 16: 27). Obietnice wyrażają, że nasze trwanie przy Bogu oparte jest na wierze w krew Jezusa (E-

fez. 1:5-7; 2: 5-8). Dopóki wiara ta jest prawdziwa, nie mamy się czego obawiać (2 Tym. 1:7; 1 Jana 4:18).

Jezus nosił przyłbicę zbawienia

Z Pisma Świętego jasno wynika, że Jezus również potrzebował i nosił przyłbicę zbawienia:

„Przyobłókł się w sprawiedliwość jak w pancerz i hełm zwycięstwa włożył na swoją głowę (...)” (Izaj. 59:17).

Wiedza na temat planów i zasad Ojca była niezbędna Panu w udowodnieniu wierności i posłuszeństwa na śmierć podczas ziemskiej służby. Dlatego Izajasz napisał:

„(...) jego poznanie się nasyci. Sprawiedliwy mój sługa wielu usprawiedliwi i sam ich winy poniesie” (Izaj. 53:11).

Zapis historii pierwszej obecności naszego Pana wskazuje, że włożył On i nosił hełm zwycięstwa. Przebywając na puszczy, nasz Pan wykorzystał słowo Boże, aby zwalczyć każdą z trzech pokus Szatana:

„Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (Mat. 4:4).

„Napisane jest również: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego” (Mat. 4:7).

„Idź precz szatanie! Albowiem napisano: Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu służyć będziesz” (Mat. 4:10).

Jezus poległ na hełmie zwycięstwa podczas całej swej ziemskiej służby:

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to samo i syn czyni „(Jana 5:19).

„(...) Nic nie czynię sam z siebie, lecz tak mówię, jak mnie mój Ojciec nauczył” (Jana 8:28).

Tak jak Jezus, również Jego naśladowcy muszą nosić hełm zwycięstwa. Nie powinni nic mówić, ani czynić od siebie. Wszystkie myśli, słowa i działania powinny być według nauki i wskazówek Bożych, przekazanych w

przyłbicy zbawienia.

Dlaczego przyłbica jest niezbędna

Przyłbica jest niezbędna, żeby umysł nowego stworzenia nie poddał się błędom i fałszywym doktrynom szerzonym przez Przeciwnika. Jeżeli Szatan zdoła nas zmylić co do Boskiego Planu Zbawienia, naszych obowiązków i odpowiedzialności jako naśladowców Chrystusa, czy obietnic Bożej pomocy, wówczas może przyczynić się do naszej porażki i spowodować nasz upadek. Z tego powodu, Szatan przemienia się w anioła światłości, a słudzy jego w rzeczników sprawiedliwości, aby zwodzić uczniów (2 Kor. 11:14,15). Jego metody mogą zwieść nawet wybranych (Mat. 24:24). Apostoł Paweł ostrzegał:

„Abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu” (Efez. 4:14).

Słowo Boże, przedstawione jako przyłbica zbawienia, pomaga nam uniknąć porwania przez każdy podmuch doktryny.

Widzimy te podmuchy doktryny współcześnie: „ewolucja a nie zbawienie”, „piekło dla wszystkich poza mną i moimi przyjaciółmi”, „Bóg umarł”, itd. Przyłbica zapewnia poznanie reguł Boskiego Planu, Bożej woli i zasad, według których powinniśmy oceniać każdą myśl, pomysł i sugestię rodzącą się w naszym umyśle. Oto jak apostoł Paweł opisał ten proces:

„Wreszcie, bracia, myślcie tylko o tym, co prawdziwe, co pocziwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały” (Filip. 4:8).

Musimy nosić przyłbicę

Przyłbica zbawienia chroni uczniów tylko wtedy, kiedy mają ją na sobie. W przypadku zdjęcia jej, polegania na własnej mądrości i rozumowaniu, uczniowie są bezbronni wobec nieprzyjaciół. Jak to się dzieje? Zaczyna się od braku pokory. Potem następuje rozwój wysokiego mniemania o sobie. Jeżeli taka sytuacja trwa, prowadzi to do duchowej pychy. Wraz z rozwojem pychy, przyłbica staje się niewygodna i zostaje zdjęta. Nie ma już woli, aby być prowadzonym przez Boga i Jego słowo. Szatan korzysta z takiej sytuacji wiedząc, że jak już przyłbica zostanie zdjęta, uczniowie są podatni na jego natarcie.

Możemy tego uniknąć, trwając w pokorze i podtrzymując wolę podążania ścieżką wyznaczoną przez Pismo Święte i mądrość Bożą. Przyłbica zbawienia jest nam dana, aby

„(...) obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa” (2 Tym. 3:15).

Bóg daje nam przyłbicę, abyśmy mogli rozwijać się jako Jego dzieci, na podobieństwo Chrystusa. Ochrania ona umysł nowego stworzenia i pomaga otworzyć szeroko serce (2 Kor. 6:11). Jakże jesteśmy wdzięczni, że Bóg daje nam zbroję światłości (Rzym. 13:12), aby chronić nas przed Przeciwnikiem. Uniżajmy się i skorzystajmy z każdego elementu tej zbroi, ponieważ tylko w ten sposób skutecznie stawimy czoła światu, ciału i diabłu. Utrzymujmy przyłbicę w mocy dzięki ciągłej nauce, modlitwie i rozmyślanii; kierujmy się umysłem nowego stworzenia, żebyśmy mogli zrealizować zachętę apostoła Pawła:

„Staczaj dobry bój wiary, uchwyc się żywota wiecznego, do którego też zostałeś powołany i złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków” (1 Tym. 6:12).

Redakcja